

къмъ Дунава, то видишъ бърда и шумаци; горитъ сж облѣени съ златнитъ лъчи на българското слънце; керемидитъ се червенѣятъ изпомежду зеленото поле; бѣлитъ къщици надничатъ изпомежду сливацитъ, орѣшацитъ, крушациитъ и вишняцитъ; а рѣкитъ се лъщятъ отъ слънцето, като сребърни пояси.

До Хаинъ-боазъ планината е покрита съ букова гора, а около Хаинъ-боазъ е посѣяна съ овесъ и съ ечемикъ. Горовити мѣста се намиратъ чакъ до Оазана, който лежи между Шипка и Габрово. На Оазана се намиратъ два турски караула. Единъ отъ тия караули е билъ скопосанъ срещу руситъ въ времето на Севастополския бой, т. е. на това мѣсто турцитъ сж се приготвяли да посрещнатъ московскитъ казаци и да ги изсѣкатъ като прѣсно сирене.

По-нататкъ се намиратъ Кадемлията и Мара-Гедикъ. Тия две планини сж се разширили между Калоферъ и Севлиево и между Карлово и Ловечъ; съ една дума, на това мѣсто Стара-планина е много широка. Между Троянъ и Сопотъ има пжтъ, който се нарича Троянската пжтека. Планината е гола по върха. Като тръгнешъ отъ Сопотската планина къмъ западъ, то ще да преминешъ презъ Клисурската, презъ Лъженската, презъ Златишката, презъ Буновската и презъ Мирковската планини. Отъ Буновската или отъ Етрополската планина се види София, Витоша и Доспатскитъ планини. Като дойдешъ до Араба-конакъ, то ще да намѣришъ широкъ пжтъ и телеграфъ, който върви изъ София въ Орханието. Когато минешъ и него, то ще дойдешъ на Мургащъ планина. Тая планина се намира срещу София. Хубавица е тая българска планина! Народната пѣсенъ ѝ казва: